

Sygn. akt III Kow.863/17el

POSTANOWIENIE

Dnia 14.07.2017r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Słupsk del. do SO Słupsk Małgorzata Myczka-Banach

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku J. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 2kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu J. W. s. Z. i J.**, ur. dnia (...) w S., **zezwoleń na odbycie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 12.05.2017r., sygn. akt IHK 161/17 za czyn z art.178a§1kk i art.178a§4kk, **w systemie dozoru elektronicznego**,
2. zwolnić skazanego od wydatków należnych Skarbowi Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany J. W. wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 161/17 S.R L.. Podniósł, że zrozumiał naganność swojego postępowania, a względy bezpieczeństwa i stopień jego demoralizacji nie przemawiają za potrzebą umieszczenia go w izolacji więziennej.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 k.k.w. zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Skazanemu który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym (art.43 la§2 k.k.w.).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12.05.2017r., w sprawie sygn. akt IIK 161/17 Sąd Rejonowy wL.wymierzył J. W., za czyn z art.178a§1 k.k. i art.178a§4 k.k., karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Z odpisu wyroku wynika, że skazany w czasie popełnienia czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. 1,61 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Wskazać trzeba, że Sąd meriti w powyższej sprawie wymierzył skazanemu bezwzględną karę pozbawienia wolności, a więc w ocenie tego Sądu jedynie pobyt w izolacji więziennej jest w stanie skłonić skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od dalszego popadania w konflikt z prawem.

Nadmienić w tym miejscu wypada, że skazany przypisanego mu w sprawie sygn. akt II K 161/17 przestępstwa dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokami

Sądu Rejonowego w S. w sprawie sygn. akt XIII K 584/09 oraz sygn. akt XIII K 969/09 objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. w sprawie sygn. akt II K 933/10 .

Podkreślić trzeba, że skazany jest sprawcą notorycznie naruszającym porządek prawny. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia ustalona karalność skazanego wynikająca z nadesłanej tutejszemu Sądowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 21.06.2017r. Z dokumentu tego wynika, że skazany w przeszłości był 6rotnie karany sędownie z czego 3 razy za czyny skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z art.178a§1k.k. to, jest w sprawach sygn. akt: XIII K 1492/08, VI K 182/09, II K 161/17, a także 3 razy za czyny skierowane przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, polegające na naruszaniu zakazu sądowego z art.244kk w sprawach: XIII K 584/09, XIII K 969/09 i XIII K 1322/09.

Nie można pominąć również faktu, że wobec skazanego dwukrotnie, tj. w sprawach sygn. akt: VIK 182/09 i XIII K 584/09, Sądy orzekały kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby. Jednakże skazany nie wywiązał się z pokładanej w nim pozytywnej prognozy kryminologicznej, a jego zachowanie w okresach próby było nagannie. To zaś skutkowało tym, że odpowiednio postanowieniami z dnia 13.11.2009r. oraz 16.04.2010r. Sądy zarządziły wobec niego wykonanie uprzednio zawieszonych kar pozbawienia wolności.

Powyższe dowodzi, że skazany jest sprawcą w znacznym stopniu zdemoralizowanym, który w sposób lekceważący odnosi się do obowiązującego porządku prawnego, a zastosowany w stosunku do niego 2-krotnie środek związany z poddaniem sprawcy próbie, nie przyniósł oczekiwanego rezultatu.

W tej sytuacji, postawa i sylwetka skazanego dowodzi, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania zasad porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w SDE. Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym kilkakrotna karalność, powrotność na drogę przestępstwa oraz bezskuteczność orzekanych środków probacyjnych pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1k.p.k. w zw. z art.623 k.p.k. w zw. z art.1§2 k.k.w.